

чателно тоя центъръ и изгарятъ съграденото тамъ, за да не се поселятъ въ него турцитѣ. Бѣгането е станало прѣзъ източния Балканъ, къмъ сѣверъ, а не къмъ югъ, дѣто рече и самитѣ византийски краища станали несигурни. Това се вижда още и отъ обстоятелството, че едновременно съ разсипването на Парория, става и прѣселването на много гърци отъ приморска Тракия въ юго-източна България. (Niceph. Gregoras, III. 118, ed. Bon.). Тоя фактъ е извънредно важенъ и е прелюдия на систематическитѣ по-нататкъ етнични потрѣси въ П-ва. Живуването на тия гърци край византийскитѣ понтийски бѣгѣнове и край тия на Егейско море е било невъзможно прѣзъ врѣме борбитѣ на Кантакузинъ съ Палеологъ, а главно поради честитѣ тамъ турски нашествия. До 1345 — 1346 г. България не е била тъй застрашавана отъ турцитѣ. Вѣроятно, грѣцкото прѣселване въ юго-източна България ще е прѣдшествувало окончателното разсипване на Парория. Смѣсеното днесъ грѣцко население въ Бургашко и Каваклийско ще датира главно отъ врѣмето на това важно за етнографията ни събитие. Че по-рано тукъ не е имало гърци, говори обстоятелството, че никакви номенклатурни слѣди нѣма въ Бургашко и Каваклийско, отъ грѣцки произходъ. По-голѣмата частъ отъ прѣселенитѣ гърци, за които пише Никифоръ Григорасъ, ще сж се подслонили въ крайморскитѣ градове: Месемврия, Анхияло, Созополъ и т. н. Редица факти говорятъ, че населението на тия градове до идването на турцитѣ е било прѣдимно бѣлгарско. Не рѣдко слушаме, какъ натрапенитѣ врѣменно византийски гарнизони, прѣзъ тъмни промежутѣци на бѣлгарското владичество, сж бивали слѣдъ това избивани отъ мѣстното население, а труповетѣ имъ — хвърляни прѣзъ стѣнитѣ на крѣпоститѣ, — въ морето. Месемврия, Анхияло и Созополъ сж били въ бѣлгарски ржцѣ чакъ до 1366 г. Интересно е, че обратно на грѣцкото прѣселване въ България между годинитѣ 1344 — 1346 се извършва, пакъ подъ ударитѣ на турското нашествие, бѣлгарско емигриране въ островитѣ на Архипелага. Това е станало съ бѣлгаритѣ или отъ владѣнията на Момчила или отъ бѣлгарскитѣ тия въ южна, приморска Македония, прѣди 1372 год., защото въ тая година се срѣщатъ бѣлгари чакъ въ островъ Кипръ (вжъ хрониката на Ма-